

Vo svetle žijú človekom vytvorené myšlienky

Dňa 7. októbra sa meditácia začala úvodom Heinza Grilla o rozličných formuláciách meditácie. Napríklad Nemecký, ktorý je spravidla racionálny, hľadá predovšetkým výhody meditatívnej praxe, zatiaľ čo Talian, ktorý je od prírody intuitívnejší, hľadá metódu meditácie podivuhodnejšie, neobvyčajnejšie. Zaujímavosťou je aj zvuk talianskej reči, kde pre slovo duša je pojem „anima“. Opakovanie hlásky „a“ ako prvej a poslednej samohlásky sa pociťovo javí ako otvorenie a ako niečo zázračné, podivuhodné, kým v nemčine slovo „Seele“ zdôrazňuje „see“ a zmenou aj významom tvorí vzťah k slovu „sehen“ – vidieť.

Heinz Grill sa chopil témy meditácie s otázkou, ktorú už počas minulých stretnutí položil: „Aký vzťah je medzi Slnkom, svetlom a človekom?“

Slnko osvetľuje a pretepluje Zem so všetkými na nej žijúcimi bytosťami, to je zjavné a na fyzickej rovine dokázateľné, rovnako je zrejmé, že zo Zeme nič do kozmu nevyžaruje. Avšak musíme rozlišovať, čo sa ukazuje na fyzicko-materiálnej a čo na spirituálnej rovine. V minulosti existovali už viaceré rozličné obrazy sveta, vedecký, filozofický, náboženský; podľa geocentrického Ptolemajovho obrazu sveta Slnko obieha okolo Zeme, podľa heliocentrickej Koperníkovej teórie Zem obieha okolo Slnka.

V dobe geocentrického myslenia také materialistické chápanie kozmu, ako je sformované v našom postmodernom čase, ešte neexistovalo. Dnes sa zdá, že dôležitosť majú fakty a v poslednej dobe dokonca silnejú emócie. Žijeme, jednáme, dávame veciam podobu na základe týchto emócií. Oba koncepty, obe roviny, na jednej strane fyzicko-materiálna, ktorá sa vzťahuje iba na to, čo sa dá sledovať zmyslami, a na druhej strane spirituálny náhľad, sa nedajú tak ľahko uviesť do súvisu. Zo spirituálneho hľadiska totiž môžeme povedať, že človek aj na Zemi vytvára niečo podobné svetlu. Obe tieto roviny sa v určitom časovom okamihu zjednotia, takže nepredstavujú vlastne protiklady.

Moderný človek zajatý v súkolí vedy a technológií, ktorý sa stará a hodnotí iba podľa produktivity, verí ešte sám v seba? Cíti človek ešte dôležitosť svojej sebahodnoty? Človek dnes stratil vedomie toho, že všetky jeho myšlienky idú do kozmu. Človek svojím duchom dokáže tvoriť svetlo a môže prispievať k tomu, aby svetlo Slnka zosilnelo. Tento spirituálny svetonázor o tom, ako človek stojí v aktívnom vzťahu ku kozmu, vytvára v samotnom človeku obrovské sily, energie a tiež vedomie. Dôležité však je predovšetkým najskôr tieto dve roviny rozlišovať: materiálnu a duchovnú.

A zodpovedajúc tomu musíme v meditácii rozlišovať pozemsko-materialistický obraz od duchovného. V meditácii vytvárame obraz, ktorý žije v hĺbkach nášho bytia, ktorý sa odlišuje od obrazov s materiálnym obsahom. Nemeditujeme napríklad o „organizovaní vojny“ alebo o „zarobení väčšieho množstva peňazí“, tieto výpovede nie sú meditačným obsahom.

Používame obrazy s univerzálnou platnosťou. To je prvý krok. Začíname vedomým vytvorením obrazu, že fyzické telo patrí k Zemi a meditácia je niečím subtilnejším. Vo svetle žije duch a síce duch ľudstva, duch minulosti a prítomnosti. Sme časťou svetla a ako takí sme tiež ľuďmi so silami, ktoré tvoria svetlo. Naše myšlienky, ktoré mozog zrkadlí, presne tak ako Mesiak odráža svetlo Slnka, sú súčasťou vesmíru. Sme mikrokozmosom; Slnko je znázornené prostredníctvom nášho srdca. A tak ako architekt nemôže napláňovať dom bez toho, že by

zabudol na strechu, tak by nemal ani človek zabudnúť, že dokáže tvoriť svetlo v kozme a slnečné svetlo.

Duchovný obraz dnešnej meditácie: „Vo svetle žijú človekom vytvorené myšlienky.“

<https://meditationlundo.wordpress.com/im-licht-leben-die-vom-menschen-geschaffenen-gedanken/>